

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tcaciov Eugeniu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Tcaciov Eugeniu Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Xxx

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 01.04.2016 – 29.11.2016;*
2. *instanța de apel: 13.01.2017 – 22.02.2017;*
3. *instanța de recurs: 17.10.2017 – 17.01.2018;*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 29 noiembrie 2016, Tcaciov Eugeniu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Tcaciov Eugeniu, în perioada de timp de la 13 martie 2016 până la 14 martie 2016, fiind în stare de ebrietate provocată de alcool, acționând intenționat și având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în debaraua casei de locuit din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde pe ascuns a sustras o servietă în care se afla un aparat folosit în medicină, gastroscop, de model „Oliyimpus” la prețul de 40 000 lei, un vas din inox la prețul de 400 lei, un prelungitor la prețul de 600 lei, o jucărie din

lemn în formă de cal la prețul de 600 lei, cauzându-i astfel părții vătămate, Natcovschii Anatolii, o daună considerabilă în sumă totală de 41 600 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tcaciiov Eugeniu, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care solicită de a exclude din învinuirea adusă inculpatului de sustragere a bunului și anume aparatul gastroscopic de modelul „Oliyimpus” presupus sustras de către inculpat și aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelului declarat a invocat următoarele motive:

- a considerat eronată concluzia instanței de judecată, ca dovedită vinovăția lui Tcaciiov Eugeniu în sustragerea aparatului gastroscopic de model „Oliyimpus”, și anume, reieșind din declarațiile părții vătămate Natcovschii Anatolii care a comunicat că discutând cu inculpatul, ultimul a recunoscut sustragerea doar a cablului și a jucăriei din lemn. La întrebările avocatului, partea vătămată a explicat că nu poate dovedi proveniența aparatului dat, adică acesta nu dispune de pașaportul tehnic al aparatului dat, la fel la materialele cauzei nu este anexat nici un act, ce ar dovedi prețul acestui aparat;

- a indicat că probele cercetate în ședința de judecată nu denotă faptul că careva probe coroborează cu declarațiile părții vătămate, precum că i-a fost sustras și un aparat gastroscopic, iar totodată ținând cont de estimarea de către partea vătămată a acestui aparat, și anume de 2000 euro, probabil acesta nu ar fi fost păstrat într-o debara cu lucrurile de care practic nu mai are necesitate.

În asemenea condiții, a considerat că nu au fost înlăturate dubiile în probarea învinuirii ce au tangență cu sustragerea aparatului gastroscopic de modelul „Oliyimpus”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul inculpatului, Antoci Maria, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeuri de casare a sentinței. Mai mult, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just

acțiunile inculpatului Tcaciov Eugeniu în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Tcaciov Eugeniu în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare în conformitate cu art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, dispunând astfel citirea declarațiilor date în cadrul urmăririi penale.

Deși, inculpatul vina și-a recunoscut-o partial, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost confirmată prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele și anume:

- declarațiile părții vătămate Natcovschi Anatolii (f.d. 129);
- declarațiile martorului Popovici Iurie (f.d. 137);
- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 14 martie 2016 prin care s-a stabilit că examinării a fost supusă jucăria din lemn în formă de cal ce a fost ridicată de la martorul Vieru Maria (f.d. 22);
- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 17 martie 2016 prin care s-a stabilit că de la martorul Popovici Iurie a fost ridicat un prelungitor de culoare sur combinat cu alb cu o lungime de aproximativ 100 m (f.d. 24-25);
- procesul-verbal de examinare a obiectelor din 17 martie 2016 prin care s-a stabilit că examinării a fost supus prelungitorul de culoare sur combinat cu alb, ridicat de la martorul Popovici Iurie (f.d. 28).

În aceste condiții, în urma examinării mijloacelor de probă sus citate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe conform prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Tcaciov Eugeniu încadrarea juridică corectă și anume art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apelantului precum că în prezenta cauză penală nu au fost prezentate probe care ar confirma vinovăția inculpatului în sustragerea aparatului gastroscopic de model „Oliyimpus” și că probele au fost apreciate în mod eronat. Or, acest fapt a fost combătut prin descrierea tuturor probelor administrate la toate fazele prezentului proces penal.

Instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de principiile individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului Tcaciou Eugeniu fiind legală și echitabilă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tcaciou Eugeniu, prin care, indicând temeiiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă că probele la care fac trimitere instanțele de fond și de apel, precum că acestea dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului Tcaciou Eugeniu, - nu dovedesc faptul sustragerii aparatului gastroscopic, la care face trimitere doar partea vătămată, iar răspunsurile acestuia date în ședința de judecată la întrebările avocatului, denotă încă o dată faptul că inculpatul n-a sustras acest aparat și, nici o probă care ar dovedi sustragerea aparatului gastroscopic artizanal, cum se insistă, nu coroborează cu declarațiile părții vătămate referitor la aparatul dat, pe când instanțele au stabilit ca dovedit și faptul sustragerii acestui aparat.

Totodată, cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuiază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață a familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, cu ce apărarea totalmente nu este de acord, motiv din care solicită casarea deciziei instanței de apel.

6. Procurorul a depus referințe privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpatului, Antoci M., invocând că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, deoarece judecând cauza, instanțele inferioare, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorului, iar pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă și va asigura atingerea scopului pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul invocă ca temeiuri de recurs pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, pct. 6 al articolului menționat, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ce privește argumentul avocatului precum că, pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră, ceea ce cade sub incidența pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de

procedură penală care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul penal îl consideră ca fiind neîntemeiat și în acest sens, se reține, că recurentul solicită aplicarea unei pedepse mai blânde deoarece în învinuirea înaintată acestuia nu a fost probată sustragerea și a aparatului gastroscopic de model „Oliyimpus”.

Analizând temeiul invocat, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră că, în prezenta speță acesta nu și-a găsit confirmarea, iar atât instanța de fond, cât și cea de apel au analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat considerând că situația de fapt, împrejurările și încadrarea juridică a infracțiunii comise de către inculpat, au fost corect reținute, nefiind încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile adoptate cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă, legală și bine individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și quantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Tcaciou Eugeniu poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin menținerea soluției instanței de fond, care a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care

va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate devenind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Tcaciov Eugeniu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Tcaciov Eugeniu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **14 februarie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana